

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Diff. 3. De Prædicabilitate Universalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

tur individua incompleta; Pro secunda parte præmissi ratio est. Quia non denegandum est intellectui, quod possit dividere in communi Animal, in hoc, & hoc animal immediatè, cum experiamur nos talem divisionem facere. Tum quia natura generica, est singularis in individu, sicut & natura specifica, Ergo si natura specifica, potest immediatè dici de suis individu, etiam ratio generica, poterit immediatè dici, de hac v. g. animalitate. Consequentia probatur: Ideò dicitur immediatè natura specifica, de individuo specifico, quia nihil mediat inter naturam specificam, & individuum specificum, sed etiam nihil mediat inter animal, & hoc animal, in ratione Animalis, quid enim illud? Ergo. Tum quia, quando quærimus quid est hoc? ly Hoc non supponit pro individuo speciei infimæ, aliàs frustra quæreretur, cum sciretur jam ejus species infima. Ergo ly Quid est hoc: tantum supponit pro individuo incompleto. Item cum à longè video animal esse quod movetur, & nescio an illud sit rugibile, an rationale, verè tunc concipio individuum incompletum.

DICES I. ex Suarez Disp. 6. n. 15. Ratio generica præcisè sumpta, est indifferens, & quasi in potentia essentiali, ut per differentiam specificam determinetur. Ergo donec intelligatur determinata per individuationem specificam seu completam, non potest intelligi determinata per individuationem incompletam.

RESPONDETUR. Esse quidem rationem genericam in potentia essentiali, ad determinari à parte rei, nonnisi per solam differentiam specificam, falsum tamen est quod objectivè, nonnisi per solam differentiam specificam, determinari possit.

INSTABIS ex eodem. Non potest differentia specifica etiam per intellectum dividi in plures differentias specificas; Ergo neque possumus partiri unam realiter differentiam individua-lem specificam, in plures individuales, quarum singulæ, singulis gradibus superioribus respondeant.

RESPONDET Mastrius n. 35. quia non quilibet gradus superior præcisus ab alio, est capax effectus formalis differentie specificæ; quod si gradus superior non est capax differentie specificæ, non poterit de gradu superiore dici. v. g. Corpus, non est capax effectus formalis differentie, quæ est rationalitas, unde non possum prædicare rationalitatem de corpore v. g. dicendo corpus rationale, quod si non poterit hoc dici, consequenter nec poterit una differentia specifica dividi in plures, singulis rationibus genericis convenientes: jam verò unus gradus præcisus ab alio, est capax individuationis; unde dicitur, hoc Animal, hoc Corpus, hæc Substantia.

INSTABIS ex eodem. Non potest contrahi corpus etiam per intellectum per differentiam

hominis, nisi mediante animali; ergo nec potest contrahi animal per differentiam incompletam, nisi mediante v. g. rationali.

RESPONDETUR. Adferendo eandem quam supra ex Mastrio disparitatem.

DICES 2. Gradus superiores, ita prædicantur de inferioribus, sicut sunt dispositi in linea prædicamentali; sed in ea linea, inter individua mediant species; Ergo gradus de individu nonnisi mediante specie dicuntur.

RESPONDETUR. Nonnisi respectu individuorum completorum, mediare speciem in linea prædicamentali, inde etiam de illis nonnisi mediante specie prædicabitur. Et licet verum sit, commune, & individuum incompletum, esse duo extrema, ab uno tamen extremo quod est commune, ad aliud extremum quod est individuum incompletum, transiri potest sine ullo medio; cum nihil inter illa ut probavi mediet, & sicut quia inter contradictoria extrema non datur medium, transitureque ab uno ad aliud sine medio, ita & hic.

DICES 3. Hæc individua incompleta non sunt à specificis distincta; nam cum dico, Hoc animal, idem est ac si dicam. Petrus est animal, quia ly Hoc designat aliquid singulare existens. Ergo de illis incompletis, individu, nequit genus prædicari.

RESPONDETUR. Individua incompleta, non esse quidem re distincta à completis, esse tamen objectivè, ut dixi distincta; unde, & cum dico, hoc animal, ly hoc animal, referendo ad statum realem, idem erit dicere, ac, Petrus est animal, sed non erit idem, per ordinem ad nostras intentiones & statum objectivum.

DIFFICULTAS III.

De quibus genus prædicetur ut Genus.

DICENDUM est 1. Genus de incompletis individu, prædicari ut speciem.

PROBATUR Conclus. Quod prædicatur de individu incompletis per modum totius, illud prædicatur per modum speciei, ut constabit ex dicendis de specie, sed ly Animal, dictum de hoc animali, prædicatur per modum totius, ergo prædicatur per modum speciei. Minor probatur; ista prædicatio, Petrus est homo; est prædicatio per modum totius; Ergo & hæc prædicatio, hoc Animal est animal. Tum quia ad prædicationem completam, sufficit explicare totam essentiam, relictâ individuatione) ad individuationes enim & singularitates non attendunt scientiæ, sed ad solas essentias) sed in prædicatione de individuo incompleto, explicatur tota essentia, relictâ individuatione; Ergo.

RESPONDET I. Comptonus. Prædicari in Quid incompletè, esse proprietatem generis talem,

lem, quod scilicet nil ita prædicetur, sed non esse proprietatem talem, quæ inferat genus non-nisi ita prædicari. Sed per illum quotiescunque Animal de specie differentibus dicitur, toties prædicatur ut genus.

CONTRA est. Hoc ipsum probandum esset, quod scilicet sufficiat ad hoc ut dicatur prædicari genus, quæ genus, si prædicetur de specie differentibus, præcipue quia non ex subiectis, de quibus fit prædicatio, spectanda sit diversitas universalium; aliàs differentiæ genericæ, & differentiæ specificæ, constituerent duo diversa Prædicabilia, cum diversa subiecta, de quibus prædicantur, habeant; sed diversitas hæc spectanda est ex modo prædicandi, Animal autem de hoc animali, prædicatur per modum totius, adeoque per modum speciei.

RESPONDETUR 2. Hoc animal confusè involvere speciem.

CONTRA est. Quia licet speciem involvat à parte rei hoc animal, falsum tamen est, quod involvat in statu objectivo.

OBJICITUR 1. Quando video à longè duo individua hominum, & duo Leonum, sed non adverte ea esse individua hominum, & individua leonum, possum abstrahere ab illis omnibus rationem communem animalis, quæ ratio erit genericæ; quia conveniet specie differentibus, possumque illam de his animalibus prædicare; Ergo de hoc animali, & de hoc animali, potest prædicari Animal tanquam genus.

RESPONDETUR. Illam rationem abstractam, non fore genericam; quia non abstrahitur à specie differentibus cognitis ut talibus, quantumvis illa in statu existentia, sint specie distincta.

OBJICITUR 2. Si Ens prædicaretur per modum speciei, de hoc ente; item substantia de hac substantia, prædicaretur species absque genere, quod est absurdum. Sequela probatur. Quia ens illud esset species, per modum enim speciei prædicaretur, & tamen non haberet genus, quia Ens, genus se superius non habet.

RESPONDET OVIDIO. Speciem subijcibilem esse absque genere, absurdum est, sed non est absurdum, esse absque genere speciem prædicabilem; hic vero Ens esset species prædicabilis. Dat rationem responsionis Arriaga, quia species subijcibilis, definitur per ordinem ad genus; dicitur enim est id, quod subest generi. Species autem prædicabilis, non definitur per genus, solumque requirit, ut prædicetur in Quid completè, de solo numero differentibus; quod potest stare, etiam si proprium genus, illa species non habeat.

OBJICITUR 3. Quando dico hoc animal est animal, nulla facta mutatione, idem potest dici de Sue, Leone &c. adeoque de specie distinctis; ergo apparet rationem illic genericam prædicari.

RESPONDETUR. Idem quidem Animal, sed non eodem modo dicendum de Sue, Leone &c. quia de illis per modum partis materialis dicitur, quod si alio modo dicitur, jam apparet aliam rationem universalis induisse illud, cum ex modo dicendi, ratio universalium diversa desumatur.

OBJICITUR 4. Si de illis individuis incompletis, non prædicatur Genus ut Genus; quoniam hæc individua dicuntur genericæ; cum præter potius, illa dici individua specificæ.

RESPONDETUR. Hæc individua si spectentur ratione modi quo prædicatur de illis genus, potius appellari debere specificæ; sed appellantur genericæ, ratione modi contrahendi genus, quod scilicet illud non mediante specie contrahant.

OBJICITUR 5. Si in hac Propositione, hoc animal est animal, esset prædicatio speciei, tunc omnia inferiora in quantum conveniunt in ratione huius animalis, essent solo numero distincta; sed hoc non potest esse; quia aliàs aliquid à parte rei esset in Petro, quod specie differret à Bucephalo, & non esset aliquid, quod differret specie; quæ sunt contradictoria: esset quidem aliquid, quod specie differret, ut supponitur; non esset autem aliquid quod specie differret; quia in Petro non esset nisi hoc animal, hoc autem animal, contentum sub Ly Animal tanquam specie, non differt nisi individualiter, ab alio, hoc animali.

RESPONDETUR. Quamvis à parte rei hoc animal, & hoc animal, sint distincta realiter, & unum, contineat prædicatum, quo caret alterum, pro statu tamen intentionali differunt solo Numero. Unde ulterius dico non esse quidem realiter actum aliquid in homine, quod sit solo numero distinctum à Bucephalo, cum realiter quidquid est in homine, est realiter rationale; esse tamen fundamentaliter aliquid in homine, quod sit solo numero distinctum à Bucephalo; quia potest præscindi hæc ceitas à rationali, solique animali attribui, idque non ita sicut qui attribueret homini hinnibilitatem; quia nullum habet fundamentum ut intellectus attribuat hinnibilitatem homini, habet autem fundamentum conjungendi hæc ceitatem cum animalitate.

OBJICITUR 6. Differentia numerica individui equini, etiam incompletè sumpti, est prædicatum notabiliter diversum, à differentia numerica individui humani; illa enim petit realiter identificari cum differentia hinnibilis, quod non petit alia.

RESPONDETUR. Differentias incompletas si sumantur Physicè, vel certè per ordinem ad statum realem, omnino non differre solo numero, si autem sumantur prout substantiis conceptibus, non sunt plus quam numero distinctæ.

DICENDUM est 2. *De Speciebus prædicari genus ut genus.*

PROBATUR. Quia prædicatur de illis in Quid essentialiter incompletè partem materialem significando; Ergo de illis prædicatur genus ut genus.

DICENDUM est 3. *Genus prædicari ut genus etiam de individuis completis, hoc est de Petro v. g. Bucephalo &c.*

PROBATUR. Quia in hac prædicatione, Petrus est animal, & in hac prædicatione, Homo est animal, nulla apparet differentia; Ergo utrobique prædicatur genus, ut videbitur solvendo argumenta.

OBJICITUR 1. Aristoteles 4. Top. c. 6. dicit. *De nullo genus quam de speciebus prædicatur.*

RESPONDETUR. De nullo genus prædicari principalius quam de speciebus, nam etiam in individuis id quod principale est, species est; ad eum planè modum quo dicitur Dominus Palatinus est in prandio, cum & alii cum illo sint in eodem prandio; ita principaliter dicitur genus de speciebus, quantumvis & de aliis dicatur.

OBJICIT 2. Porphyrius, qui dicit. Genus prædicari de pluribus specie differentibus, individua autem non sunt specie differentia.

RESPONDET OVIEDO. Non dixisse Porphyrium genus prædicari de speciebus, sed de differentibus specie, rectè autem individua v. g. equina, dici possunt differre specie ab individuis leoninis.

OBJICITUR 3. Si de differentibus numero potest prædicari Genus, ergo est species.

RESPONDETUR. Non esse speciem, quia per modum partis, non per modum totius, de his inferioribus dicitur. Differentia autem Prædicabilium, & supra dixi, non ex terminis de quibus dicuntur, sed ex modo dicendi pensanda.

OBJICITUR 4. Animal dictum de Petro & Paulo non prædicatur ut genus, ergo nec dictum de Petro & Bucephalo, propter rationis paritatem. Anteced. prob. quia ly Animal, nec prædicatur de Petro & Paulo tanquam de pluribus speciebus, neque tanquam de pluribus specie differentibus.

RESPONDETUR. Negando quod Animal dictum de Petro & Paulo non prædicetur ut Genus, prædicabiturque de illis tanquam specie differentibus, non respectu sui, sed respectu aliorum individuorum.

INSTABIS. Ergo Animal non absolute ut genus prædicatur de Petro & Paulo, cum illi non sint absolute specie differentes.

RESPONDETUR. Negando illatum; ut enim dixi, ratio generis non sumenda ex subjecto de quo prædicatur præcisè, sed sumenda ex modo prædicandi.

OBJICITUR 5. Genus tantum respectu specierum est Genus; quia si non essent possibiles

species, non esset genus; ergo de illis tantum prædicatur genus, ut genus.

RESPONDETUR. Negand. Anteced. & probat. ejus Conseq. Quia etiam si non essent possibilia individua, non esset etiam genus; ergo etiam de illis prædicabitur ut genus. Deinde. Quando duo sunt ad aliquid requisita, non licet argumentari à positione unius, ad negationem aliùs, v. g. homo est animal, ergo non est rationale; & sic quia ad Genus requisita est possibilitas specierum & individuorum, neque enim species nisi in individuis sunt, non licet argumentari, à positione specierum, ad negationem individuorum.

INSTABIS. Alia est prædicabilitas de solo numero differentibus, alia prædicabilitas de specie differentibus; ergo si genus & de specie & de numero differentibus dici potest, duplicem prædicabilitatem habebit.

RESPONDETUR supr. Negand. Antec. quia non ex subjecto de quo fit prædicatio, sed ex modo prædicandi pensanda prædicabilium diversitas; Genus autem tam de individuis, quam de speciebus, eodem modo prædicatur.

QUÆRES. *An immediate prædicetur genus de individuis?*

RESPONDETUR. Posse genus prædicari de individuis mediatè. Quia potest ut medium assumi ad probandum, quòd Petrus sit animal, quia scilicet est homo. Et quia species immediate subijcitur generi in linea prædicamentali. Sed potest etiam genus prædicari immediate de ipsis individuis, ita Oviedo. Ratio, tum quia potest intellectus dividere animal, in Petrum & Bucephalum, nihil cogitando, quod homo & equus sint species; quod enim est fundamentum, quare id facere intellectus non possit? Tum quia: hæc prædicationes, Homo est animal, Equus est animal, sunt immediate, quantumvis animal, immediatius dividi poterit, in brutum, hominem. Tum quia. Potest ratio animalis, immediate abstrahi ab ipsis individuis specie distinctis; possunt enim cognosci in ordine ad operationes omnino similes, ergo & prædicari de illis. Addit idem num. 12. posse mediis individuis genus prædicari de ipsis speciebus; Quia hujus termini; homo est animal, potest fieri explicatio, per descensum distributivum v. g. dicendo. Petrus & Paulus, & Joannes &c. sunt animal; Ergo homo est animal, quo casu individua immediate attingentur, & illis mediantibus, species.

QUÆSTIO II.

De Differentia.

PRÆMITTO 1. *Differentia nomine, id venit, per quod unum differt ab alio. Proprietates Differentiæ numerat Porphyrius. I. Quod dividat*